

KÜPELİ SÖZLER

Kamuran Bilmez

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedia.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Hanife Sarıtaş

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Nisan 2025

ISBN: 978-625-6130-97-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

KÜPELİ SÖZLER

Kamuran Bilmez

“Tercih Edilen Yol”

Biliyorum üzerimde çok zor bir yükü sırtladığımı
Sırtladığımı yüklerin ağırlığı içimdekilerden daha hafif
Ve yanlış bir yolda yürüdüğümün de farkındayım
Gel gör ki tercih ettiğim yol nasıl da güzel

“İhmal ve Kayıp”

İşini ihmal edersen,
Pasif olur, işini kaybedersin.

Kendini ihmal edersen,
Değerini yitirir,
Kaybolursun.

Sana değer verenleri ihmal edersen,
Bütün değerlerini, bir bir,
Kaybedersin...

6 Küpeli Sözler / Kamuran Bilmez

“Muhabbetin İzi”

Bir muhabbetin başlangıcında,
Eğer kişisel maddiyat geçiyorsa,
Bu, bir maddi g c gösterisidir.

Genel maddiyat konuşuluyorsa,
Bu,  zentilikten ibarettir.

Fakat eğer ilk sözler,
Kişiliğinize dairse,
Bilin ki dikkate alınmışsınız.

Vaktinizi,
Cebinizdeki paraya kıymet verdiğiniz gibi harcayın.
Çünkü zaman, en değerli hazinedir.

“Sadakatin İki Yüzü”

Bana sorarsan,
Hayatında işine ve sözüne sadık olan biri var mı diye,
Cevabım nettir:

Biri **İblis**;
Aklını alar, fakat işini dürüstçe yapar.
Diğeri **Azrail**;
Verdiği sözü unutmaz,
Zamanı gelince gelir,
Ve canını alır.

“İmk nsız Hayaller”

İnsanların beyinleri öyle körelmiŐ ki,
Kendilerine doğru gibi gözüken,
Aslında saçmalıklarla dolu hayaller kuruyorlar.

DođuŐtan görme engelli bir insan,
Renkleri hayal eder.
Duyma engelli olan ise,
Sesleri düŐler.

Dünyanın bütün imk nlerini verseniz bile,
Bu hayaller asla gerçekleŐmeyecek.
Peki, siz bu insanların imk nsız hayallerini
TaŐıdığınızın farkında mısınız?

“Yalnızlığa AlıŐmak”

Öyle incittiniz ki,
Kendimi ifade edecek kadar güvenecek kimsem kalmadı.
Yalnızsam, derdim varsa,
Kendime  z lm Ő m, halime alıŐtım artık.

Mırıldanıyorsam, deli zannetmeyin.
Eksik olmayım ben;
Yalnızlığımı mı, dertlerimi mi,
Oturup kendime anlattığımdandır.

8 *Küpelî Sözler / Kamuran Bilmez*

“Yarım Kalan Hayatlar”

Yapılan işlerin tamamı bitirdim diyorsan,
Yanılıyorsun.
Yaşamak bir rüyadan ibaret.
Ne kadar çaba gösterirsen göster,
Değişen hiçbir şey olmayacak.

Sonu ölümle biten bütün canlıların hayatı,
Tereddütsüz yarım kalacaktır.

Duyarlı davran kendine.
Zamanı mertçe harcama, cimri davran.
Sana değer veren ve seni değerli kılanlarla geçir vaktini.

“Gelecek Kaygısı”

İnsanlar gelecekte ne olacağını bilmeden,
Telaş ve panik içinde tedbir alırlar.
Oysaki kendilerine biraz zaman ayırsalar,
Biraz farkındalık, biraz durup düşünseler,
Geleceklerini çok net bilirler:
Kesinlikle öleceklerini.

Ölümün kesinliği karşısında,
Kaygılar boşa, endişeler anlamsız.
Asıl tedbir,
Şu anı yaşamak,
Sevmek, değer vermek,
Ve zamanı iyi kullanmak.

“Kahramanlık mı, Katliam mı?”

Kahramanlık, insan katliamı,
Kan dökmenin var oluşudur.
Bu katilleri kendilerine modern ideoloji olarak  ng ren insanlar,
Ne kadar doğru bir insansınız,
Kendinizi sorgulayın.

Tarih, kanla yazılmış sayfalarla dolu,
Her kahramanlık destanı,
Bir başkasının trajedisi.
Acımasızca yüceltilen zaferler,
Kaybedenlerin sessiz çığlıklarıyla dolu.

Gerçek kahramanlık,
Barışı savunmak,
İnsanlığı korumak,
Ve hayatı yaşatmaktır.

“Çocuğun Masumiyeti”

Çocuğun rızası alınmadan,
Meşhur,  nl  insanların yanına koyup fotoğraf  ektirmek,
Bu, çocuğu aşağılamaktan başka bir Şey değildir.

Çocuk, tertemiz kalbiyle,
 nl  dediğimiz insanlardan kat kat üstündür.
Günahsız, tertemizdir,
Düşünceleri kirlenmemiştir.

Onların gözlerinde,
Dünya henüz keşfedilmemiş bir cennettir.

10 *Küpelî Sözlér / Kamuran Bilmez*

Her bir gülüşleri,
Saf sevginin ta kendisidir.

Ünlülerin parıltısı geçicidir,
Oysa bir çocuğun masumiyeti,
Ebedi bir hazinedir.

“Yalnızlıkla Barışmak”

Eğer kendi yalnızlığını
Bir dost gibi kucaklamadıysan,
Bilin ki henüz
Olgunlaşmanın eşiğinde bile değilsin.

Yalnızlık,
Kendini tanımanın kapısıdır.
O kapıyı açamayan,
Kendi içindeki cevheri asla bulamaz.

Yalnızlık,
Sessiz bir öğretmendir.
Dinlemeyi bilene,
Hayatın anlamını fısıldar.

“İhmalin Celladı”

Aldanmayın öyle şehvetli,
Öyle imajlı görüldüğüne.
Güvenip insan dediğimiz yaratıklar,
Yardım çığıklarının yükseldiği,

AteŐ emberinin kiskacında,
Yangın kefenini giydirip,
İhmal edilmiş ölüm tuzağı kurmuŐlar.

İhmalin celladı,
Kılıçtan keskin,
Cellattan fazlasıyla acımasızdır

“Dürüstlük ve ocuklar”

YetiŐkin insanlarda,
G rmediğin, duyduğun söylentiler,
Kısmen de olsa doğru olabilir.
Çocuklarda ise,
Duyduğun her Şey,
Tamamıyla doğrudur.

Çocukların gözlerinde,
Yalanın zerresi yoktur.
Kalpleri saf,
Sözleri berraktır.
Onların dünyasında,
Gerçek, masumiyetle örtülüdür.

YetiŐkinlerin sözleri,
KurulmuŐ bir tuzak gibidir.
Çocukların sözleri ise,

“Para Üç Yüzü”

İyiler, parayı saadet eyler,
Bir umut, bir huzur, bir sevgi eyler.
Yardım eli, gönül dolusu bir nefes,
Parayı iyilikle yoğurur herkes.

Kötüler, parayı kırar, yıkar,
Zulüm için, karanlık için yakar.
Bir silah olur elinde, bir zehir,
Parayla katil olur, insanlığı çürür.

Zerzevatlar, parayla şişer egolar,
Gösteriş, lüks, boş bir hazlar tuzağı.
Tatmin olmaz ruh, doymaz göz,
Para bir maskeye döner, öz kaybolur.

“Yel Değirmeni” (Bodrum)

Kaç asırdır Ege'nin sert poyrazında,
Yıldız rüzgârlarına karşı dimdik,
Yıkılmadan ayakta kaldın.
Kimine un, kimine ekmek, kimine aş oldun...

Çarkın her dönüşü, saatin ters yönüne,
Zamanı durduramadın belki,
Ama her dönüşte bir hatıra bıraktın.
Şimdi fotoğraflarda kaldın, albümlerde saklı,
Bir anı, bir iz, bir soluk...

Zannetmesin kimse yanlarında kalacağını,

Çoğu göçüp gitti,
Sende kaldı onların mirası, hatıraları...
Sevdiklerimizin anlarıyla  l ms zleştin.
Seni yaşatalım ki,
Değerli kılınan sevdiklerimizin hatıraları hep yaşasın.

“Cenneti Arayanlar”

 n nde nasıl bir engel olabilir ki?
Cennet gibi dünyayı göremiyorsun.
Adem’in elması, cennetin şarabı,
Hurisi de var, ahveri de...

Yeryüzü cennetinde yetinemeyip,
Paylaşamadığın uğruna kıydığın canları,
Bilinmeyen  lemlerin cennetinde,
Cenneti ararken bulabilecek misin?

Zannediyor musun memnun kalacağını,
Hırsınla yaktığın bu dünyayı bırakıp?
Cennet dediğin, belki de yüreğinde,
Paylaşmakta, sevmekte, anlamakta saklı.

“Hayatın  z ”

Hayatına dokunmuşsa: düşün,
Ruhuna iyi geliyorrsa: samimi ol.
Değerli kılınmışsan: kıymet bil,
 nceliksen, sevgidir: sev.

14 Küpeli Sözler / Kamuran Bilmez

Hiçbiri yoksa, menfaattir,
Boş bir çaba, anlamsız bir yol.
Oysa hayat, dokunmakla güzel,
Sevmekle, değer bilmekle anlamlı.

“Kendinde Gördüğün Eksikler”

Kendinde gördüğün eksikler,
Çoğu insanın hayallerinin ötesinde.
Sen kendini yetersiz sanırken,
Başkalarının gözünde bir hazinesin.

Belki de kusurların, seni sen yapan,
Belki de mükemmel olmaman, insan yapan.
Öyleyse neden bu kadar sertsin kendine?
Neden görmezden gelirsin, değerini?

“SARILDIĞIMIZDA YARA BİTER”

Hayatında öyle biri olsun –
Gözyaşların değil,
teninin terini
Yastık bilen...
Ağlama sesin
Bir kuş ötüşü gibi
Dolsun kulaklarına,
çünkü kırılmak
–bir tür şarkıdır–
Söylemesi zor.

Sarılınca,
İki bedeninin arasından
Çocukluk gömleğin düşsün.
Omurganda biriken
Taşları
tek tek sayıp
“Bunlar bana ait” desin.

“ zg n m” deme.
Çünkü kırgınlık,
Dilini yakan
Sıcak çorbadır –
paylaştıkça
Soğur.

Kendini teselli etmek:
İki soluk
aynı ritimde
 r yene kadar
Durmasını bilmek.

** “KARŐILIKSIZ SEVGİNİN FİZİĞİ” **

“Verseydim” dediğin o söz,
 ocukluğun cebinde unuttuğun
Bir *taş* idi –
Avu ların kanarken bile
bırakmadığın.
Korktun:
Belki sevgi,
Cam bir fanusta sıkışıp kalmıő
zehirlenmiő bir nefestin adıydı.

“Kızma“ demişsin...

Kızgınlık,

Dibine kadar içtiğimiz

Acı kahvenin *telve* izi.

Ben ise –

O telveleri

saksı toprağına karıştırdım;

Belki *orkide* değil,

kaktüs büyür diye...

(Çünkü susuzluğa dayanmak,

en çok onun hikâyesiydi

“İncinme“ demişsin...

İncinmek,

Rüzgârın savurduğu

sonbahar yapraklarıydı –

düşerken bile şiiir.

Sen ise –

Savruluşunu

terk edilmiş bir bahçe sanıp

Köklerini suladın...

(Oysa toprak,

yağmuru çağırırken

çatlıyordu sessizce.)

“Yıpratırdım“ demişsin...

Yıpranmak,

Denizin dilini yakan

tuz muydu sanki?

Dalgalar bizi

kumdan kalelere vurdukça,

Yıkılan –